

Grobovi žrtev našega ljudstva
so narodnostni mejniki, ki jih ne
more zanikati noben narod, no-
bena oblast na svetu.

«Zahtev človečanske kulture ne sme nihče preslišati»

Govor Juša Kozaka na zborovanju slovenskih kulturnih delavcev 2. aprila v Ljubljani

V tej uri, ko mi zborujemo v Ljubljani, da povemo našo neopustljivo zahtevo, kaj Jugoslovanci pripadajo v kaj? Če govorim o tem, da se pri tem, kaj strastno, neopustljiva borba primorskega ljudstva, to je slovenskega-hrvatskega, italijanskega delovnega ljudstva za tiste preproste človeške pravice, svobodo in dostojanstvo, brez katerih na svetu ni miru ne bo. Kdo ve, kaj se pravi sedaj, ta trenutek dogaja tam doli? Dogodki preteklih dni so nam prinesli dovolj povodov, da nam zastranjenost.

Civilna policija med manifestacijo demokratičnih množic na trgu Unita.

Boj za svobodo še traja

Vprašati se boste: Voja je končana, združeni svobodoljubni narodi so strili fašistično pošast, atlantska karja je svobodno zagotovila svobodno odločitev — čemu se torej to ljudstvo še bori? Pa je tako, kljub temu, da je vojna končana, kljub atlantski karti, kljub vsem steklenim domov, kljub grobovom talcev, mora to ljudstvo še enkrat dokazati svojo svobodno odločitev. Kljub temu, da je večina italijanskega delovnega ljudstva stisnila roko slovenskemu delovnemu ljudstvu in s tem doprinesla prvo dokaz in prvo podobo dobrega mira, mora ljudstvo še in še pridržati o svojih volji in o pravici, ki mu grejo.

Prav zato se je treba boriti primorskega ljudstva ne da primerjati z nobeno drugo v Evropi po svoji tragičnosti in etnični večbi. Kako se to ljudstvo bori? Ali z noži, lesenimi kiji, s peklenski stroji? Ne z enim ne z drugim sredstvom. Kdor je videl to veličastno borbo od blizu, kako požarjavljajo mladi in napisi medzavezniške komisije, od katere ljudstvo verno pričakuje priznanje svojega obstoja, kdo je videl Krasovec in Krasovke, ki jim ni nobena pot predloga, da bi izpridali svojo voljo in zahtevo, kdo je videl Istrane in Istranke, ki jim pogledati v oči, ki so otroško zaupljivostjo že spoznali, da je ta borba mirna, borba za svobodo kulturnega ljudstva, ki jo vodi demokratično ljudstvo območja. Porogljivo so pisali, da ima jugoslovanska vojska plesarske bataljone, ki prepletkajo vse hiše pred njenim prihodom. K taki slobi bi pripomnili: Če je pa to v coni A plesarski bataljoni Primorskega ljudstva, slovenskega, hrvaškega in italijanskega, je po končani vojni odločilo oržje in se v nobi borbi, ki mu je bila vsiljena, bori na tak način, da bi se od njega tudi drugi narodi, ki jim je mir pri srcu, lahko marsičesa naučili. Koga niso preprežile plitve gomile istrske in kraške rdeče prsti, nad katero stoje skromni, s cvetjem ozdobeni napisi s čimni talce, postreljeni od naci-fašistov. To so narodnostni in mejniki, ki jih ne more zanikati noben narod, nobena oblast na svetu.

Disciplinirano borbo so hoteli speljati na druge tire. Vsek strel ne odmeva v Evropi, toda taki strel, ki so padli o Slednjem, v via San Nicolò, opozarjajo svet. Kdo je proti vsotno disciplinirani borbi primor-

ga demokrali, njegovo ženo pretepli in osvalili. Kdo? Zanikna, nahujšana drhal, ki živi le v pohajkovanju in ne pozna nobene trpljenja italijanskih svobodoljubov, kaj že slovensko-hrvatskega ljudstva. Ali je ta drhal en sam strel sprošila proti naci-fašistom? Vsi pa veste, kdo je Beuk? Njegovo življenje je zgovorna priča usode našega ljudstva pod fašizmom. Kakor steklega psa so ga preganjali, jebe, konfinacije, so bili njegovi domovi in zadnji trdnjava živela v gozdovih, in prestala zadnje najhujše hajke. Ko je življenje vseh članov Pokrajinskega narodno osvobodilnega odbora za Primorsko vrislo na zelo tanki nitki, ko so bili od Nemcev odkoljeni na kvadratnem kilometru. Ali je ta drhal, ki je pretepla, svajala ženo, demokrala stanovalce, takrat z mezinom garnila za italijansko demokratično svobodo? Če bi bilo primorsko ljudstvo naivno, bi se mu ob teh dogodkih ježilo lasje, toda tako italijanski delavci kakor slovenski in hrvaški kmetski danes pre-dobro vedo, kaj je politika nastila in česa se poslužuje. Odgovorilo bo tudi na to evropsko laž, da je danes demokratičnim ljudskim množicam zavarovana pravica.

In kdo ititi to drhal, ki se nemoteno vozi v Trst, da pretopa žene in otroke, da strelja po učkah, demokrala trgovine, urade in stanovanja, da podtika orožje in poziva na vojno proti slovcem, proglasi cesarsko parolo: mare nostro, ki je privlela italijansko ljudstvo na rob in v bedo, in lažja, da jo je treba preprečiti v Dalmaciji, kjer so vse skale okrvavljene po zločinih svojke armade in Mussolinijevih legijah? To drhal ititi zavezniki vojske uprave. Z besedami se da slepotiti, a dejstvo se ne da slepotiti. Kdo bi se zaulpal v nepristransko vojsko uprave, če pregleda dejstva?

Zakaj so zavezniki vojski, ki je bila je JA v Trstu, zopri cesto iz Proskeja na Opčine in branili prihod Slovcem z besedami: «Niente, niente Slovcem, niente Tito. Buono Italiano». Je bila to za-

solake otroke niso bili propagandna, obsodba Gasparinija ni bila propagandna, udor v Beukovo stanovanje in poboj njegove žene nista bila propagandna, razbijanje izloib na Corsu in v via Milani ni bila propagandna, strel v majorka Cundra niso bili propagandna, udor v lokale ISAU v via Udine, v via Fabio Filii, udor in demokraliranje prostorov v via Caprin ni bila propagandna. Trde obsodbe, izrečene proti antifašističnim borcem, niso bile propagandne, temveč kaj več. Ne smemo pozabiti, če hočemo razumeti, kaj pomeni ta več, na kaj se je Jugoslovanci izjavili proti Poljakom, zaradi katerih so jih zavezniki v vojno. Po tem Lomo razumeli, da ves način in vsi kolonialni prijemi, ki jih uporabljajo zavezniki vojske uprave proti italijansko-slovenskemu demokratičnemu ljudstvu, niso nikak izraz šibice strogo-stnosti, nepristranske pravčnosti; temveč namerna zaščita fašističnih elementov, ekspanzionističnih težnj starih fašista. Po vsem tem pa se ne bi čudili, če se jutri v tisku pojavijo izjave, da Jugoslovanci na ruskih kamionih vozijo v Trst slovenske železnice in v obojene tolpe, da razbijajo po Trstu. Prisiljeni smo na ta način oceniti početje Zavezniki vojske uprave v Trstu in v coni A.

Vprašamo se le: zakaj se hočejo v zgodovino in v spomin primorskega ljudstva nekateri generali in polkovniki zapisati tako, kakor so se zapisali Colotti, Miani, Rainer, in njihovi pajdaši? Kateri so razlogi, da hoče Zavezniki vojske uprave na tako egovoren način preprečiti ljudstvo, da vsa borba antifašističnega primorskega ljudstva, vse te krvave žrtve niso pomenile prav nič in da so bila vsa zagotovila o atlantski istini in samoodločbi — same fraze?

Primorsko ljudstvo je a malenkostno zavezniki podporo vzdalo borbo proti naci-fašizmu do kraja. JA je bila prisiljena osvoboditi Trst in Primorje, da bi ne bilo nepotrebnih žrtvi in da bi do kraja temučno ljudstvo ne bilo razočarano. JA se je kasneje v redu umaknila in prepustila cono A varstvu Zavezniki vojske uprave, v prepričanju, da je primorsko demokratično ljudstvo izročilo prijateljski zavezniki vojski. Kdo je pripravljal, da bodo bivši italijanski fašistični skvadrasti, napla reaktivirani drhal z geslom: «Abbasso i scavi, abbasso bastardi» delali zaščito Zavezniki vojske uprave in na tla pobite zavedne demokratične

ljudstva. Zveza italijanskega in jugoslovanskega demokratičnega delovnega ljudstva je zrasla iz skupne borbe in je kot prvi dokaz vojnega bratstva narodov v Evropi zadosno jamstvo za zaščito manjšin in njihovo svobodo.

Spustite človečansko kulturo! Kakor jugoslovanskemu tako je vsem kulturnemu svetu, ki si želi miru in bratstva med narodi, ob sebi umljivo, kakšna mora biti rešitev primorskega in tržaškega problema. Taka druga odločitev, kar je po dosedanjih dogodkih jasneje dokazano, je nemogoča in neopustljiva.

Naj živi zveza delovnega demokratičnega italijanskega-slovenskega-hrvaškega ljudstva, ki ustvarja s svojo borbo temelje tej kulturi.

Garibaldinska brigada „Trieste“ slavi II. obletnico

Danes pred dvema leti je bila v Lokavici ustanovljena italijanska partizanska brigada „Trieste“. Ustvarili so jo oni najboljši sinovi demokratičnega italijanskega ljudstva v Juljski krajini, ki so svojo demokratično potrdili z vstopom v vrste slovenskih partizanov maršala Tita in se z njimi borili za poraz fašizma in za srečno življenje v demokratični Titovi Jugoslaviji.

Slovenosti so prisostvovali vsi člani štaba IX. korpusa Jugoslovanske armade in dva člana CLN-a za severno Italijo. Tedanji polkovnik, pomejni general Ambrožič, komendant IX. korpusa je ob tej priloiki borcem brigade „Trieste“ dejal: «Prepričan sem, da bo vaša brigada kmalu prerasla tisoč mož».

Brigada je narasla na trideset mož. Teh trideset je skupno s slovenskimi in hrvaškimi partizanskimi borci v Juljski krajini v krvavem boju ustvarilo bratstvo med narodi Juljske krajine, ki ga v današnjem boju za dokončno svobodo ti narodi utrjujejo.

Brigada „Trieste“, ki je štela v začetku dvesto mož, se je razvila iz tržaškega bataljona, ki se je boril na Krašu. Pomejno se se je pridružil tovariši iz Istre in Slovenije. Komendant brigade je bil mlad delavec iz tržaških ladjedelnic, komisar neki dijak iz Trsta, namestnik komandanta oficir iz Toskane in pomočnik komisarja neki Idrizjan, ki je preživel deset let političnega zapora v Castellfurno. Borci so bili večnoma delavci iz tržaške in kraške pokrajine, kmelje iz Benčije, Romagne in raznih otkov.

Mnogi izmed borcev brigade „Trieste“ so žrtvovali svoja življenja za svobodo, za srečno življenje vseh Slovcem, Hrvatov in Italijani.

Nasilstvo nad Slovenci v Trbižu

Dne 2. aprila je medzavezniška komisija obiskala tudi Trbiž v VI. demokralni provinci.

V Trbižu živi mnogo Slovcem, ki so skozi vao dobo fašističnega gospostva pod Italijo občutili vse njegove barbarske metode od gospodarskega zasluževanja pa do raznorodne politike in naci-fašističnega iztrebljanja. Toda kljub temu so se obrnili in očali Slovcem, Slovenci, ki si — naveličani italijanske gospostva — srčno žele priključiti k svoji domovini, Jugoslaviji.

To so trbiški Slovenci najbolj zgovorno dokazali s svojimi krvnimi dejanjem v krvavem štiriletnem osvobodilnem boju. Kot vsi trpeči primorski Slovenci in demokratični Italijani, kot vse demokratično ljudstvo povsod, kjer je bilo zatirano, so se tudi trbiški Slovenci dobro zavedali, da je nastopil važen zgodovinski trenutek, ko bo zatirano ljudstvo s lastnim bojem odločilo svojo boljšo usodo. Trbiški Slovenci so se uvrstili med borce za tako novo, svobodno življenje. «Dovolj je bilo suženstva, hočemo Jugoslavijo» je postalo tudi njihovo geslo.

Takoj po zlomu naci-fašističnih okupatorjev so Slovenci v celoti vstopili v slovensko-italijansko-avstrijsko protifašistično unijo, da bi tako skupno s rešničnim demokratičnim italijanskim in avstrijskim ljudstvom nadaljevali borbo, in tako postavili temelje za mirno in bratsko sožitje ljudstva v tem kraju, kjer je zgodovinska najnost nemalaj skupno življenje trem sosednjim narodom.

Toda ta najdemokratičnejša ljudska tvorba ni bila po godu italijanskim oblastem v Vidmu, ki so kratkoma z dekretom odredile takojšnje ukinitve in razpust protifašistične unije Slovcem, Italijanom in Avstrijcem.

Tako se je začelo. Prav za prav, tako se nadaljuje sedemindvajsetletni fašistični teror.

Pritisk videmskih protiljudskih oblasti se je stopnjeval bolj in bolj in dosegel v dne, ko se je trbiško antifašistično ljudstvo pripravljalo na navdušen sprejem medzavezniške komisije, svoj nezaljubljen vlek. Toda težko preizkušena ljud-

stva ni mogla se s takim terorjem prisliti k molku in k začajitvi njegove odločitve. Ko je medzavezniška komisija prišla prve dni aprila v Trbiž, na skrajni severni primorski trikot, so v Trbižu zaplale jugoslovanske zastave z rdečo zvezdo.

Demokratično ljudstvo se je poslužilo svojih priporočljivih demokratičnih svojih. Kdo, ki je demokrati, bi se mogel temu uprati in odrekati ljudstvu te pravice? Nič! Toda to lahko store samo fašisti, in fašisti so to tudi storili. Objubljene in toliko opevana svoboda slovenske manjšine pod Italijo je bila ponovno razgaljena. Sovnistična italijanska reakcija je pod vodstvom Vidma organizirala in mobilizirala ves policijski in karabnijski aparat, ki je s svojimi starimi metodami znal predobro opraviti svoje zločinsko delo. 2. aprila popoldne so dali znani trbiški trgovci Tosoli, Massarutto in Slega na razpolago svoje kamione in avtomobile, ki so zbirali in prevažali fašiste in vsakovrstne reaktivirane od vseh krajev v Trbiž. Vozarili so se po trbiških ulicah, in z dolgiimi kljukami trgli jugoslovanske in druge zastave z rdečimi zvezdami raz hiš.

Ljudje so morali pred takim vandališmom sneti zastave. Toda le kadar je bila nevarnost, ko so se fašisti odstranili, so zastave znova zaplapolale.

Medtem ko je komisija sprejela zastopnika Slovcem dr. Alojzija Dolharja, ki ga je zadržala v razgovoru na občini cele štiri ure, se je kolona avtomobilov v reakcionarni postavila v bližini občine. Tam so bile na nekem balkonu izobesene jugoslovanske, avstrijske in italijanske zastave z zvezdo. Fašistični demonstranti so se iz kamiona vzpeli na balkon, in eden izmed njih, Napolitanec iz Boscoverde, je strgal in odnesel zastave. Potem so jih svedra razrezali na koščke in si jih porazdelili kot trofeje svojega junakaške dejanja.

Ni pa ostalo samo pri tem. Sovnistični demonstranti so posvali, grozili in dejansko napadali antifašiste. Napadli so stanovanje zastopnika Slovcem dr. Dolharja. Skupna fašistov Zamarjan Guido, Bel Sacco, Remosage, Demartini, Rividori Mario, Sovrano Gino, Tonizzo Pietro in še nekateri so vdrli v stanovanje tov. Krijmana Jožeta.

ZLOČINI MIHAJLOVIČA SOPREVELIKI, DA BI RAZPRAVLJALI, ALI JE KRIV ALINE

Beograd, 4. Tanjug. — Jugoslovansko ministristvo za zunanje zadeve je izdalo v zvezi z noto vladno ZDA z dne 30. marca 1946, sledeči odgovor:

«Zunanje ministristvo FLRJ obznanjuje, da ne more izpolniti želje vlade ZDA, naj bodo častniki ameriške armade, ki so bili v glavnem stanu Draže Mihajloviča, poklicani k preiskavi in procesu izdajalca Draže Mihajloviča. Vojsko sodišče, ki je bilo sodelo Draže Mihajloviča, ima edino pravico poklicati priče, ki si jih izbere, in vlada FLRJ nima nobene pravice vpilvati na sodišče. Vlada FLRJ ne more soglašati z vsebino ameriške note, ki zanikuje izdajalsko stališče Draže Mihajloviča med vojno. Zelo čudno je, da po vsem, kar je bilo objavljeno glede izdajstva in sodelovanja Draže z Nemci in o vsem, kar je zaključil proti našim narodom, nota ta dejstva preprosto preže in zastopa mnenje, ki ni v skladu z dejstvi, kajti na številnih procesih proti izdajalskim častnikom Draže so bila podana popolnoma svobodno izražena pričevanja, ki potrjujejo vse dokumente v tej zvezi.

To izdajstvo potrjujejo desetletni borci jugoslovanske armade, to izdajstvo potrjujejo desetletni priči v Jugoslaviji, katerih družin-

ski člani so postali žrtve tega izdajstva. Izdajstvo potrjuje celo Draža Mihajlovič sam.

Nadalje bi bila resna zgodovinska napaka, če bi nadaljevali trditvam, da je Mihajlovič prišel narodno vsajot proti Nemcem, kot to zatrjuje nota. Res je, da je leta 1941. organiziral svoje tolpe, toda z neznamitimi izjemami je do novembra 1941. pasivno opazoval partizansko borbo proti Nemcem in 2. novembra 1941. odkrito napadel slobo narodnega odpora — partizane, in od tedaj pa vse do konca stalno posredno ali neposredno sodeloval z Nemci, Italijani in ustaši proti partizanom, to je proti narodno-osvobodilni vojski. Danes je nezgodno ugotovljeno in priče potrjujejo, da je imel Mihajlovič prvi sestanek s predstavnikmi nemškega poveljstva avgusta 1941. v oklepem vlaknu blizu mesteca Ljig, kjer so se vršili razgovori o skupnem delovanju proti narodno-osvobodilni vojski.

Cetniški odredi Draže Mihajloviča so s svojo borbo proti narodno-osvobodilni vojski matno olajšali mobilizacijo sil proti narodno-osvobodilni vojski.

Vlada FLRJ je zelo dobro, da je bila leta 1941 britanska vojska mislila v glavnem stanu Draže Mihajloviča, toda ta misel je zapu-

Toda temu režimu ni uspelo nič, da bi bil zbirni roborozen na svetu. Vse modernimi načini se je pohaj legla začel, proti vohalci, da so na Krašu že v zločin, drugo olo javno zagovarjali evrozni red, ki ga je ta fašistični režim ustvaril v Italiji in na Krašu.

Toda temu režimu ni uspelo nič, da bi bil zbirni roborozen na svetu. Vse modernimi načini se je pohaj legla začel, proti vohalci, da so na Krašu že v zločin, drugo olo javno zagovarjali evrozni red, ki ga je ta fašistični režim ustvaril v Italiji in na Krašu.

Demokratična javnost zna ločiti resnico od laži

Odgovornost in dolžnost tiska o neustranskem poročanju o tržaškem vprašanju

Beograd, 4. Tanjug. — Današnja «Politika» objavlja na uvodnem mestu članek pod naslovom: «Dolžnost tujega tiska glede vprašanja Trsta». Ki poudarja, da vprašanje Trsta in JK, ki ga bo rešila bilina mirovna konferenca, ni le vprašanje normalizacije italijansko-jugoslovanske odnosev in vprašanje ustavitve miru na Sredozemlju, temveč preizkusni kamen demokralne narave in pojmovanja miru in mednarodne varnosti vseh odgovornih činiteljev, zlasti pa najzgodovnejših činiteljev v današnjem svetu.

Članek poudarja, da izraza jugoslovanske stališče popolnoma demokratično značaj in resnično ohranjenju načel pravčnosti in prave, v nasprotju s italijanskim stališčem, ki se v 20 letih ni v nčemer spremenilo.

Članek komentira prisotnost velikega števila inozemskih in jugoslovanskih novinarjev v Trstu v zvezi s prihodom komisije in navaja vrsto primerov objektivnega poročanja. Nato pravi: «Vendar so mnogi novinarji, ki jim ni za objektivnost in resničnost, temveč ki celo preprečujejo, da bi prišla resnica na površje. Kar je še huje — mnogi izmed njih prihajajo v te pokrajine ne zato, da bi videli in ališali, temveč da bi poslali poročila v skladu z že vnaprej sprejetimi navodili. Dopolnili ene izmed najbolj znanih svetovnih agencij je dejal: «Vidim, da je edina pravilna rešitev vprašanja Trsta in JK priključitev k Jugoslaviji, toda kaj naj storim, če sem sprejel drugačno navodilo?»

Članek nadaljuje: «Usodna napaka bi bila, če bi podvezli na

Maršal Tito o mađžarskim jugoslovanskim odnosima

Budimpešta, 4. Tanjug. — Socialno demokratski list »Nepszava« objavlja izjavo maršala Tita, ki jo je podal dopisniku tega lista med svojim obiskom v Eragi.

Na vprašanje o jugoslovansko-madžarskih odnosih je Tito izjavil: »Od osvoboditve Vojvodine smo se trudili, da bi pozabili vse one stvari, ki bi v preteklosti mo-
glo dejstvo, da so se kro-
niso ničesar naučili od nauka
težkosti in ki še vedno posu-
rednistične zahteve pravi-
slavji in Češkoslovaški. V sa-
ku je maršal Tito dejal: »
iskreno želimo, da bi se med
ljudstvo odkrito odreklo vse
tendencam, ki so povzročile
njo katastrofo.

List «Nepszavas» komentira jayo in pise: «Izjavje maršalstva, ki jo je podal z veliko nostjo, je jasno, da zapirajo poglabljuje jugoslovansko-muslimskih odnosov, saj samo muslimski akcionarji, so izredno koristne ne le v notranji, temveč tudi v tujih politiki».

Nove zahvalne brzojavke zaradi aretacije Mihajlović

Beograd, 4. Tanjug. — Notranji ministar jugoslovanke vlade Aleksandar Ranković prejemna dnevno veliko število brzojavk iz vseh delov Jugoslavije in inozemstva ob arretaciji Draže Mihajlovića.

gov poudarja v svoji brozljavi po-
mno aretacije. Mihajlovića, za-
imaz glavnih organizatorjev fašis-
tskih agencij na Balkanu, ki je
deleval proti težnjam ljudstva za
vzpostavitev resnično demokratič-
ne reda, ki bi zagotovil balkan-
skim narodom svobodo in neodvi-
sno državo. Vendar je Mihajlović

Arctacija Mihajloviča — pravi minister Jugov — je odločen udarec upom in iluzijam reakcionarjev, da bi preprečili demokratični razvoj vseh državljanovskih razredov.

Kmetje srbskih vasi izražajo v svojih brzojavkah svoje veselje ob skem zasedbenem področju v

Preslepitev grškega

Javnega mnenja

Atene, 4. - AFP — EAM, Zveza demokratov, socialisti, ELD in ko-

KRAJKE VESTI

RIM. Italijanski ministrski

sednik in zunanji minister D

sperji bo prihodnji teden odp

...Londra, kjer bi se odločil raz

tom. 55 odstotkov volilnih upravičencev se je volitev vzdržalo.

Poročilo poziva najprej monarhiste, naj se sami zavedajo katastrofalnih posledic njihove politike.

ke, ki bo povzročila mednarodne
zapletitjaje in resno notranjo ne-
varnost, nato demokrate in Sophu-
lisove liberalce, naj premislijo o
El Shat.

S tem so se vrnili iz tega
33a zadnji povratniki, ki jih
nad 30.000.

ODARSTV

OVSKI GOZD

izvršili že 70 odstotkov letošnjega delovnega načrta

Z združenimi močmi delavstva in gozdne uprave so premagali mnogo težkoč, ki se pojavljajo zaradi pomanjkanja orodja, vozil, stiskalnic, bencina. Šele iz vrata de-
svetiti delovne sile obnovi in obdelavi polj. Zbrano delav-
sklenilo, da bo po svojih mo-
spevalo ne le k obnovi svoj-
svojih, ampak tudi k obdelavi

bioli in hrade. Saj je znano, da je vojna najbolj razdejala ravno kraje na Trnovski planoti. Kljub pomanjkanju je zavedno ljudstvo za časa vojne dajalo zadnja sredstva in predali karake, kmete, ...

RADIO
PETEK, 5 APRILA

ročila v slov.; 7,45 koledar; stra jutranja; glasba; 11,30 ure ritmov; 11,45 univerza; 12,00 du; 12 znane melodije; 12,15 davanje v slov.; 12,45 poročila

Od letošnjega delovnega načrta je že izvedenih nad 70%. Pripravi

so 9000 kub. m drv, 6000 kub. m hlodov in 1500 komadov železniških pragov. Na ceste je spravljen ves stari les in nad 50% nove produkcije. Hlode že vozijo na žage. Upoštevali smo tudi, da so v letu 1990 v Sloveniji izločili 1000 t odpadkov, ki jih je treba odstraniti. V Sloveniji imamo 1000 t odpadkov, ki jih je treba odstraniti. V Sloveniji imamo 1000 t odpadkov, ki jih je treba odstraniti.

Udarniško tekmovanje, ki se je razvilo med delavstvom, je treba

Sporazumno so sestavili načrt za učinkovitejšo izrabo košenila in pili-
les in očuvajo gozdovi.

Razvila se je živahna debata o prečitih vprašanjih in bodočih delovnih nalogah, s katerimi se bodo ukvarjali v prihodnosti. Razprava se je zaključila s splošno razpravo o prihodnosti slovenskega ljudstva in o njegovem vplivu na svet.

novim naslogi v gozdu in pri-
tovi. Ugotovili so, katerim potre-
bam delavstva je mogoče ustreči,
posebno v prehrani, in katere po-
manjkljivosti pri sečnji, izdelavi in
izvozu so lahko odpraviti.

MALI OGLA

RADIO APARAT, 5 cevn.
njim kratkim valovi, po
ceni, prodam. De Luca, T

Krompir

KOMPITI in hrano
TRST - Via I. Cavalli 1
UGODNE CEN

1897